



## Folkekirken anno 2010

### Er der flere veje til Gud?

Den omfattende diskussion i foråret om, hvor vidt der er flere veje til Gud, var et sammenstød mellem kristendommen og "det moderne".

Moderniteten har to grund sætninger: 1. Men ne sket er sit eget cen trum, 2. Der er ingen absolut sandhed.

Det er herom, striden står.

#### Strid om sandheden

Moder nitetens repræsentanter i kulturlivet er traditionelt fjendtligt indstillet overfor kristendommen, men på det sidste er de underligt nok begyndt at finde religionerne interessante. De understreger dog, at de, der tror, at der findes en absolut sandhed, er fundamentalister, som ikke er til at tale med. "Fordi noget er sandt for dig, behøver det jo ikke være sandt for mig", hedder det.

Det kan krist ne ikke bøje sig for uden at opgave evangeliet, for Kristus er Sandheden med stort S. Vi kunne også pege på den enkle logik i, at hvis noget er sandt for den ene, men ikke for den anden, er det slet ikke sandt.

Man kan undre sig over, at foruroligende mange præster, heraf endda nogle i domprovste- og bispestillinger, føler det nødvendigt at gøre knæfald for moderniteten. (iflg. en undersøgelse omtalt i Kristeligt Dag blad 5/3-2010).

#### Mennesket i centrum - eller Gud

Det fortælles, at en af det tyvende århundredes store teologer, Karl Barth, af en

journalist blev spurgt: "Hvad betyder Jesus Kristus for Dem?" Barth svarede: "Det samme som for alle andre." Nogle vil måske sige: Det var ikke ret meget, for Kristus synes ikke at betyde så meget for de fleste! Men så har de misforstået sætningen. Den er en ud fordring til moderniteten. Det, der frem for alt kendetegner tiden, er, at man sætter mennesket i centrum, altså på Guds plads.

Men gør man det, sætter man Gud på linje med julemanden. Ham er det - sagt med et glimt i øjet - meget vigtigt, at vi tror på, for ellers er han ikke til. Han eksisterer nemlig kun i menneskers tro.

Med Kristus er det modsat: Han er ikke kun, hvad vi gør ham til. Han er til uanset, hvor mange eller hvor få der tror på ham, eller om der overhovedet er nogen. Han er til som verdens Frelser, den eneste. Og hvis han ikke er verdens Frelser, er han ingens Frelser.

Det er ikke vores tro, der gør Jesus til verdens Frelser. Det forholder sig stik modsat: Fordi Jesus er verdens Frelser, tror og bekender vi ham som sådan. Dette syn på tro, som er Ny Testaments, er det vigtigt at gøre sig klar, når vi drøfter evangeliets forhold både til "det moderne" og til religionerne.

Det var det, Karl Barth ville have frem ved at svare, som han gjorde, nem lig at Jesus Kristus er absolut nødvendig for alle.

*Forsiden: På vestsiden af Frederiks Kirke (Marmorkirken) i København findes en indskrift inspireret af Jesu ord: "Jeg er vejen, sandheden og livet" (Joh 14,6).*

## ***Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse Konvent for Kirke og Theologi***

### **Religion er at søge Gud. Evangeliet er, at Gud har fundet os**

Lad os hurtigst muligt glemme de udtalelser og debatindlæg, der har gjort det synspunkt gældende, at der også "kan være frelse i andre religioner". Frelse i andre religioner? Hvad skulle det i givet fald være for religioner?

Skulle det være østlig religion, der lærer, at det guddommelige skal findes dybt i os selv, og lærer, at vejen går over religiøse øvelser, der skal føre til det store mål?

Eller islam, der hævder, at der er nogle, der har fået Guds lov i forpagtning og er overbevist om, at det er muslimerne gudgivne ret med alle midler at påtvinge alle andre en tro, en livsførelse og ensamfundsorden, der påstås at være i overensstemmelse med Guds vilje?

Eller skulle det være en af de mange former for "kristen" teologi, der konsekvent tager udgangs punkt i den menneskelige erfaring og endda ofte tænker Gud helt væk (Grosbøll og mange flere)?

Nej, der er slet ikke frelse i nogen religion. For religion er menneskeværk. Der går ingen vej fra menneske til Gud. Derimod er det ikke menneskeværk, at vi har en iboende trang til at søge mening, trøst og håb. At bede er det mest menneskelige af alt, har én sagt. Mere eller mindre bevidst søger alle Gud. Kristendommen forudsætter, at mennesket er religiøst i denne forstand, og det fordi vi er skabt til at have Gud som centrum.

Men det berettiger os ikke til at si-destille religion og kristendom. Kristendom er ikke religion. Evangeliet siger

netop ikke, at vi gennem vor religiøse søgen eller vore religiøse bestræbelser kan finde Gud. Det siger, at Gud i Kristus har fundet mennesket.

Evangeliet modsiger al religion, også når den optræder i kristelig iklædning, hvad den ofte gør.

### **Jesus - den eneste vej**

Jesus er vejen og sandheden og livet. Det sagde han iflg. Johannesevangeliet kap. 14, vers 6. Ordret: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig." Når Jesus siger sådan, har det intet at gøre med magt fuldkommenhed, han gav jo sit liv for at sige det, han gav af kald på alverdslig magt. Og han siger det heller ikke for at spærre vejen til Gud for nogen, men for at åbne vejen til Gud for alle, der åbner sig for sandheden ("åbne sit øre for sandheds ord / og unde Gud sin ære", som det hedder i et berømt læredigt af Grundtvig).

Derfor er det tiden at sætte alle kræfter ind på at forkynde Jesus Kristus som Frelseren, den eneste, forkynde ham for alle, også for muslimerne blandt os, ikke fordi nogle skal have ret over for andre, men fordi vi alle har uret over for Gud. Og Gud får ret: Kristus er absolut nødvendig for alle.



## **Hvem er vi?**

### **Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse (Kirkens Ja og Nej)**

er en bevægelse i den danske folkekirke, som er overbevist om, at kirkens og troens ressourcer findes i det, som Gud har åbenbaret os, og som er givet os gennem Bibelen og vor kirkes bekendelse.

Her har vi det klare løfte og vidnesbyrd om, at Gud skænker os frelsen ved tro på Jesus Kristus.

At leve i denne tro og kalde mennesker til den tro er den opgave, kirken skal tjene her hos os og alle steder. For at kirken kan udføre denne opgave, har Kristus udrustet den med Guds ord i forkyndelse og sjælesorg og med de hel lige sakramenter, dåb og nadver.

Kirken har stor frihed i bestræbelserne for at nå mennesker der, hvor de er. Men velsignelsen – for kirken selv og for dem, den vil nå – ligger i, at den forvalter sin opgave trofast og i troskab mod Guds erklærede vilje og hensigt.

Bibelen og kirkens bekendelse er og har altid været de selvfølgeligelige og uomgængelige kilder til denne tjeneste.

Men i dag bliver Bibelen og bekendelsen ofte sat til side i kirkens virksomhed såvel i ord som i handling, og kirken er under hastig forandring bort fra sit ærinde og grundlag. Derfor er det mere nødvendigt end nogensinde at kalde til – ja: Kirkelig samling om Bibel og Bekendelse.

Se i øvrigt skriftet Kirkens Ja og Nej på vor hjemmeside [www.ksbb.dk/udgiv/ja\\_og\\_nej/](http://www.ksbb.dk/udgiv/ja_og_nej/)!

Erik H. Bennet zen  
Pastor, formand

### **Konvent for Kirke og Theologi**

Har til formål at fremme afholdelse af theologiske konventer og udgivelse af theologisk litteratur samt at støtte projekter på Bibelens og Bekendelsens grund, som det kommer til udtryk i skrifterne "Kirkens Ja og Nej" (1964) og "Hvad den danske Kirke står for" (1965).

Hartvig Wagner  
Pastor emer., for mand